

delse med udforskningen og udnyttelsen af havbunden og undergrunden under denne udenfor territorialgrænserne: Beretning fra generalsekretæren;

(c) Medlemslandenes syn på ønskeligheden af på et tidligt tidspunkt at indkalde en havretskonference: Beretning fra generalsekretæren.“

Spørgsmålet om ovennævnte punkters optagelse og sammenlægning i et enkelt dagsordenspunkt gav anledning til en indgående debat i komiteen.

Brasilien foreslog punkt 108 opført som et nyt underpunkt (d) under punkt 26 og alle fire underpunkter opført under en fælles titel „Spørgsmål vedrørende havet“. Havet var et organisk hele, som burde behandles indenfor rammerne af et enkelt udvalg.

På foranledning af Malta, der fandt, at den fra brasiliansk side foreslåede fællestitel ville omfatte andre aspekter end dem, der vedrørte den fredelige udnyttelse af havbunden, med deraf følgende substantielle komplikationer, indvilligede Brasilien i at udelade fællestitlen „Spørgsmål vedrørende havet“, således at punkt 26 ikke ville have nogen overskrift men blot bestå af fire underpunkter.

Underpunkt (a) ville efter det brasilianske forslag få følgende ordlyd: „(a) Spørgsmålet om udnyttelse udelukkende til fredelige formål af havbunden og undergrunden under denne udenfor nuværende territorialgrænser og om anvendelse af derværende forekomster i menneskehedens interesse: Beretning fra udvalget vedrørende den fredelige udnyttelse af havbunden udenfor territorialgrænserne“.

Det brasilianske forslag om behandling af punkt 26 og 108 under eet støttedes af Ecuador, Bolivia, Jamaica, Kenya, Senegal og Malta. Ecuador anførte således, at en særskilt behandling af punkt 108 i 6. udvalg kunne føre til en situation, hvor søterritoriets bredde var blevet fastlagt, før der var blevet oprettet et internationalt regime for havbundsområdet, med det resultat, at der kunne eksistere alvorlige begrænsninger for det regime, som efterfølgende skulle oprettes. Hvis landene derfor skulle undgå at forpligte sig på forhånd måtte søterritoriets bredde fastlægges, efter at et regime var blevet etableret for havbundsområdet.

Cameroun og Frankrig gik ind for en sammenkædning af punkt 108 og 26 (c), men ikke nødvendigvis som underpunkter sammen med de øvrige underpunkter under punkt 26, der vedrørte udnyttelsen af havbunden.

Sovjetunionen, Storbritannien og USA modsatte sig en sammenlægning af punkt 108 med punkt 26 under henvisning til, at spørgsmålet om søterritorets bredde var et konkret juridisk problem, som burde behandles særskilt af de juridiske eksperter i 6. udvalg. Fra sovjetisk side anførtes, at den manglende tilstedeværelse af en internationalt aftalt afgrænsning mellem den del af havet, som er undergivet kyststatens suverænitæt, og det åbne hav, som er frit for alle stater, udgjorde en alvorlig mangel i folkeretten og frembød en kilde til strid. Krav og modkrav var opstået, fordi nogle lande havde fastsat grænser for deres søterritorium, som ikke var i overensstemmelse med de grænser, der var fastsat af flertallet af lande.

Generalkomiteen godkendte uden afstemning optagelsen af punkterne 26 og 108 på dagsordenen.

Henførelsen af punkt 108 som et nyt underpunkt (d) under dagsordenspunkt 26 vedtoges med 13 stemmer for og 4 imod (Storbritannien, Sovjetunionen, Ukraine og USA), medens 5 lande afstod (herunder Frankrig).

III. Ud over de på den foreløbige dagsorden opførte punkter behandlede generalkomiteen i samlingens løb optagelsen af yderligere tre punkter på dagsordenen:

„*Kapring af fly eller indgreb i den civile luftfart*“.

Optagelsen af punktet, der var foreslået af Belgien, Brasilien, Costa Rica, Ecuador, Holland, Indonesien, Japan, Laos, Luxembourg, Nepal, Panama, Peru, Philippinerne og Thailand, godkendtes enstemmigt af komiteen uden afstemning.

„*Optagelse af nye medlemmer i FN*“.

Optagelsen af punktet, der var foreslået af Storbritannien, med henblik på at muliggøre Fijis optagelse som FN's 127. medlemsland, godkendtes ligeledes enstemmigt uden afstemning.